

พระมงคลกิตติธาดา (อมร เขมจิตฺโต ป.ธ.๖)

(พ.ศ. ๒๔๗๔)

ชาติภูมิ

พระมงคลกิตติธาดา (อมร เขมจิตฺโต) นามเดิม อมร นามสกุล บุตรศรี เกิดวันที่ ๔ มกราคม ๒๔๗๔ ตรงกับวันจันทร์ แรม ๑๑ ค่ำ เดือนอ้าย ปีมะแม ที่บ้านหนองขุ่น ตำบลโยกาฬ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี บิดาชื่อ นายปลอด บุตรศรี มารดาชื่อ นางกว้าง บุตรศรี เป็นบุตรคนที่ ๒ ในจำนวนพี่น้อง ๗ คน

การศึกษา บรรพชาและอุปสมบท

- พ.ศ. ๒๔๘๗ จบชั้นประถมปีที่ ๔ ที่โรงเรียนบ้านหนองขุ่น ภาพ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี และบรรพชาเป็นสามเณรที่วัดหนองขุ่น โดยมีพระครูอัศจรรย์วิจิตร (เลิศ ญฺ โน) เจ้าอาวาสวัดหนองหลัก เป็นพระอุปัชฌาย์ ในปีนี้สอบได้นักธรรมชั้นตรี
- พ.ศ. ๒๔๘๘ สอบได้นักธรรมชั้นโท
- พ.ศ. ๒๔๘๙ เดินทางไปศึกษาเล่าเรียนมนพระนคร (กรุงเทพฯ) โดยไปจำพรรษาอยู่ที่คณะ ๑๐ วัดทองนพคุณ อำเภอกลองสถาน จังหวัดธนบุรี
- พ.ศ. ๒๔๙๑ สอบได้นักธรรมชั้นเอกและเปรียญธรรม ๓ ประโยค ซึ่งสอบได้คะแนนเต็มทุกวิชา
- พ.ศ. ๒๔๙๔ อุปสมบท ณ พันธสีมา วัดทองนพคุณ โดยมีพระเทพวิมล (ชุ่ม ติสฺสโร ป.ธ. ๓) เป็นพระอุปัชฌาย์ พระภัทรมุนี (อิน ภัทรมุนี ป.ธ. ๘) เป็นพระกรรมวาจารย์ พระปริยัตยานุรักษ์ (สมบุรณ์ เตมียโย ป.ธ. ๕) เป็นพระอนุสาวนาจารย์ และพระธรรมเจดีย์ (กี มารชิโน ป.ธ. ๘) เป็นพระธรรมวาจาจารย์
- พ.ศ. ๒๔๙๖ สอบเทียบได้ชั้นมัธยมปีที่ ๓ ที่โรงเรียนวัดสระเกศ กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๔๙๗ สอบได้เปรียญธรรม ๖ ประโยค

ความมุ่งมั่นในการศึกษาและปฏิบัติวิปัสสนาธุระ

- พ.ศ. ๒๕๐๘ ได้พบกับพระโพธิญาณเถร (ชา สุภทฺโท) หรือ “หลวงปู่ชา เจ้าอาวาสวัดหนองป่าพง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี เป็นครั้งแรกที่วัดหนองหลัก อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี แต่ด้วยมิถิภาทญูและยึดอึดตาในภูมิปรียัตติของตน ซึ่งเป็นถึง เปรียญธรรม ๘ ประโยค จึงยังไม่เกิดความเลื่อมใสมากนักจนกระทั่งได้อ่านหนังสือ “วิปัสสนาสาร” ของ

พ.ศ. ๒๕๑๑

วัดมหาธาตุ กรุงเทพมหานคร ซึ่งพระครูอรุณธรรมวิจารย์พระอุปัชฌาย์
มอบให้จึงเริ่มคิดที่จะศึกษาด้านวิปัสสนากัมมัฏฐานอย่างจริงจัง
จึงตัดสินใจเดินทางไปวัดหนองป่าพง เพื่อทดลองศึกษาดูก่อน เมื่อเหยียบ
ย่างเข้าไปในวัดหนองป่าพงครั้งแรก ก็เกิดความรู้สึกประทับใจในความ
สะอาดร่มรื่น สงบเงียบ พระภิกษุสามเณรภายในวัดทำกิจวัตรด้วยความ
สำรวมระวัง จึงกราบฝากตัวเป็นลูกศิษย์ของหลวงพ่อบุชา ซึ่งหลวงปู่ชา ได้
กล่าวให้ข้อคิดเป็นการเตือนสติบางตอนว่า

“...มาอยู่กับผมก็ได้ แต่อย่ามีลัทธิลัทธิใน... เมื่อเรียนมามากสอนมาแล้วลองทำตามพระพุทธเจ้า
ดูก่อนนะ เราเคยเรียนธรรมะในกระต๊อบ รู้ธรรมะตามกระต๊อบ สอบความรู้ในกระต๊อบและท่านรับรอง
ความรู้ด้วยกระต๊อบ ซึ่งเราก็เคยผ่านมาแล้วเมื่อเรามาปฏิบัติก็จะทราบได้เองว่าธรรมะที่เกิดจากสัญญา (เรียน
จำได้) กับธรรมะที่เกิดจากภาวนา มันต่างกันอยู่มาก มันที่ความหมายละเอียดต่างกัน... มันเหมือนกับคน
หนึ่งมีรูปมาหลายแผ่น เพราะอันหนึ่งมันใช้ได้ เรื่องนี้ผู้มาประพฤติปฏิบัติย่อมรู้ได้เอง ไม่ใช่เรื่องบอกกัน...
การเป็นอยู่ที่นี้เรายู่กับธรรมชาติ อยู่อย่างสบายไม่มีอะไรมา เมื่อมาอยู่ด้วยกันก็อย่างแบกพัดยศแบกคัมภีร์
เข้ามา เอาทิ้งไว้นอกวัดเสียก่อน โน่นถ้าบ่ามันหนักอยู่แล้ว จะรับของใหม่ไม่ได้อีกจะดูอะไรต้องดูให้นานๆ
นะ ดูเพียงเดี๋ยวเดี๋ยวก็จะไม่เห็น”

(เขมจิตตฤทธิกุ, ๒๕๓๕: ๘-๑๐)

หลวงพ่อบุชาพูดจบ ก็สั่งสั่งให้ ไปพักปฏิบัติที่กำหนดให้ แต่พอก็มลงดูกระเป๋าเดินทาง (ซึ่งภายในมี
ปัจจัยอยู่ ๔-๕ ของ) ก็ต้องใจหายวาบ เพราะซิบกระเป๋าแตกออกหมด รู้สึกแปลกใจและน่าอัศจรรย์ใจ คิดใน
ใจว่าใครลองของดีเข้าให้แล้ว จึงเริ่มมีความเคารพเลื่อมใสในหลวงพ่อบุชามากขึ้น

พระมงคลกิตติธาดา ได้ปฏิบัติรับใช้ผู้เป็นอาจารย์อย่างเต็มกำลังความสามารถ ได้รับการฝึกหัดขัด
เกลาจากพระโพธิญาณเถร (ชา สุภทฺโท) ทำให้ลดมานะทิฐิ มีศิลาจารวัตรที่งดงาม ตามวัตรปฏิบัติของ
พระภิกษุวัดหนองป่าพง จนหลวงพ่อบุชา ใ้วางใจส่งไปดูแลวัดป่าวิเวก (ธรรมชาน) สาขาวัดหนองป่าพงที่ ๓
อำเภอวังสามสี จังหวัดอุบลราชธานี

หลังจากได้เป็นเจ้าอาวาสแล้ว ต่อมาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นพระอุปัชฌาย์และเจ้าคณะอำเภอวัง
สามสี ก็ได้ปกครองดูแลคณะสงฆ์ด้วยความวิริยะอุตสาหะ ให้ความเมตตากรุณา อบรมสั่งสอนพระภิกษุ
สามเณร ให้ยึดถือในพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัดตามแบบอย่างวัตรปฏิบัติของหลวงพ่อบุชา ยังความเคารพ
เลื่อมใสแก่พุทธศาสนิกชนโดยทั่วไป ทำให้งานการปกครองดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและราบรื่นตลอด
มา

หน้าที่การงาน

ด้านการปกครอง

พ.ศ. ๒๕๑๗	รองเจ้าอาวาสวัดม่วงสามสิบ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๑๘	รองเจ้าคณะอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๒๕	พระอุปัชฌาย์ในเขตอำเภอม่วงสามสิบ
พ.ศ. ๒๕๒๗	กรรมการอบรมพระอุปัชฌาย์ประจำจังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๒๘	เจ้าอาวาสวัดป่าวิเวกธรรมชาน์ (สาขาวัดหนองป่าพงที่ ๗) อำเภอม่วงสามสิบจังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ. ๒๕๓๐	รักษาการเจ้าคณะอำเภอม่วงสามสิบ
พ.ศ. ๒๕๓๑	เจ้าคณะอำเภอม่วงสามสิบ

ด้านการศึกษา

พระมงคลกิตติธาดา (อมร เขมจิตโต) ให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างยิ่งเมื่อครั้งบรรพชาเป็นสามเณรได้เดินทางไปศึกษาที่กรุงเทพมหานครจนสอบได้นักธรรมชั้นเอก เปรียญธรรม ๓ ประโยค ซึ่งทำคะแนนได้เต็มทุกวิชาและเปรียญธรรม ๖ ประโยค ก็เดินทางกลับบ้านเกิดและจำพรรษาที่วัดหนองขุ่น ได้ตั้งสำนักเรียนจัดการเรียนการสอนให้พระภิกษุสามเณร เปิดสอน โดยทำหน้าที่อาจารย์ใหญ่ทั้งแผนกธรรมและบาลี ซึ่งเป็นการจัดการเรียนการสอนตามแบบอย่างสำนักเรียนวัดทองนพคุณ กรุงเทพมหานคร

นอกจากจัดการเรียนการสอนแผนกธรรมและบาลีแล้ว สำนักเรียนหนองขุ่น ยังได้จัดให้มีการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์เพิ่มเติมให้แก่ลูกศิษย์ในสำนักเรียนด้วย ทำให้สำนักเรียนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป พระภิกษุสามเณรจากจังหวัดใกล้เคียงจึงเดินทางมาศึกษาจำนวนมาก ในแต่ละปีลูกศิษย์ของสำนักเรียนวัดหนองขุ่นสามารถสอบนักธรรม และเปรียญธรรมได้จำนวนมาก

แม้เมื่อภายหลังท่านได้ฝากตัวเป็นลูกศิษย์ของพระโพธิญาณเถร (ชา สุภทฺโท) แล้วจะไม่ได้ทำการสอน แต่ท่านก็ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาอยู่เป็นประจำ เช่น

๑) ให้การอุปถัมภ์ศูนย์พัฒนาเด็กบ้านหนองขุ่น อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

๒) มอบทุนการศึกษาแก่สามเณรและนักเรียนที่เรียนดี แต่ขาดแคลนทุกโรงเรียนในเขตอำเภอม่วงสามสิบทุกปี ปีละมากกว่า ๑๐๐ ทุน

๓) มอบเครื่องคอมพิวเตอร์และเซิร์ฟเวอร์ให้แก่โรงเรียนม่วงสามสิบอำนวยการ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

๔) สร้างห้องคอมพิวเตอร์ให้แก่โรงเรียนม่วงสามสิบอัมพวันวิทยา อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

๕) มอบเครื่องคอมพิวเตอร์ให้โรงเรียนในสังกัดอำเภอม่วงสามสิบ

๖) มอบเงินสมทบสร้างสนามบาสเกตบอลโรงเรียนบ้านสวนจิว อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี ฯลฯ

ด้านการเผยแผ่

พระมงคลกิตติธาดา ได้ทำคุณประโยชน์โดยการเผยแผ่พระพุทธศาสนาอีกหลายประการ เช่น

๑) อบรมพุทธศาสนิกชนให้ยึดมั่นในคุณงามความดี ตามหลักธรรมคำสอนของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยใช้ปัญญาในการพิจารณา ไตร่ตรองใคร่ครวญก่อนแก้ปัญหา ไม่ส่งเสริมความมงายและเครื่องานวิชา

๒) อบรมพระภิกษุ สามเณรให้เจริญรอยตามวัตรปฏิบัติของหลวงพ่อบุญ โดยการใช้คัมภีร์ในพระธรรมวินัยอย่างเคร่งครัด

๓) วัดป่าวิเวกธรรมชาน (สาขาวัดหนองป่าพงที่ ๙) ได้รับการแต่งตั้งเป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำอำเภอม่วงสามสิบ มีบุคลากรจากโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย โรงพยาบาล สำนักงาน ตลอดจนพุทธศาสนิกชนทั่วไปเข้าอบรมปฏิบัติธรรมตามวาระโอกาสต่างๆ โดยใช้เวลา ๓-๕ วัน คณะละ ๒๐-๕๐ คน จนกระทั่งคณะใหญ่ประมาณ ๒๐๐ คน ตลอดระยะเวลาของการอบรมปฏิบัติธรรม พระมงคลกิตติธาดา จะบรรยายธรรมะที่ผู้ฟังสามารถนำไปประพฤติปฏิบัติเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้เข้าถึงความสุขสงบเย็นทุกคณะ

๔) พระมงคลกิตติธาดา (อมร เขมจิตฺโต) เป็นศิษย์ที่มีความใกล้ชิดกับหลวงพ่อบุญจึงมีโอกาสได้รับฟังธรรมะและเกร็ดความประวัตินิเวศของครู อาจารย์อยู่เสมอด้วยความเคารพ เคารพและกตัญญูทศเวทิตา จึงได้เขียนหนังสือบูชาพระคุณครูและนำพระธรรมคำสอนเผยแผ่ ดังนี้

๑) **สุกัทานุสรณ์** เป็นหนังสือที่บอกเล่าถึงประวัติและการจาริกธุดงค์ของหลวงพ่อบุญ ที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการประพฤติปฏิบัติธรรมของเหล่าสานุศิษย์ ทั้งยังเป็นการเผยแผ่จริยวัตรและปฏิบัติของท่านให้ผู้ที่กำลังปฏิบัติ มีกำลังใจ เร่งทำความเพียรและหนังสือเล่มนี้ทำให้วัดหนองป่าพง เป็นที่รู้จักของประชาชนแพร่หลายมากขึ้น

๒) **หนึ่งเดือนในป่าพง** เป็นหนังสือที่บอกกล่าวถึงประสบการณ์ ในเดือนแรกที่พระมงคลกิตติธาดามาฝากตัวเป็นศิษย์ของหลวงพ่อบุญ ที่วัดหนองป่าพง โดยยกตัวท่านเป็นอุทาหรณ์สอนใจ ว่าตัวท่านเหมือนลูกโป่งที่พองลม ถูกหลวงพ่อบุญชูดกลา ไข่ออกมาจากลูกโป่ง ให้ความเมตตา ท่านได้แทรกข้อคิดเห็นข้อธรรมต่างๆ เพื่อให้เป็นคติสอนใจ

๓) **หนึ่งเดือนในป่าพง ตอน ๒** ได้เล่าประสบการณ์ต่อจากเล่ม ๑ รวมทั้งเกร็ดธรรมะ ที่ได้จากการปฏิบัติธรรม

๔) **ป่าพงดงธรรม** เป็นงานเขียนต่อเนื่องจากหนึ่งเดือนในป่าพง ได้สอดแทรกธรรมะจากประการการณ์ครั้งอยู่ปฏิบัติธรรมกับหลวงพ่อบุญ ที่วัดหนองป่าพง

๕) **หลวงปู่ชา** เป็นประวัติพระโพธิญาณเถร (ชา สุภทฺโท) ฉบับย่อเล่มเล็ก เพื่อความเหมาะสมและสะดวกในการพิมพ์และเผยแผ่

๖) **ประวัติ บ้าน และโรงเรียนบ้านหนองขุ่น** รวบรวมประวัติของชุมชนบ้านหนองขุ่น และความร่วมมือกันของชุมชนในการพัฒนา วัด บ้านและโรงเรียน

๗) เวสสันดรสอนธรรม เล่าเรื่องพระเวสสันดร ด้วยความเรียงผสมคติธรรม สอดแทรกธรรมะคำสอนที่เป็นคติเตือนใจ พร้อมกับบทสรุปการกลับมาเกิดของตัวละครในสมัยพุทธกาล

๘) ๗๒ ปีที่ผ่าน เป็นหนังสือประวัติของพระมงคลกิตติธาดา จากชีวิต ในสมัยเด็ก ตั้งแต่เป็นสามเณรน้อยวัดหนองขุน จนได้ไปศึกษาเล่าเรียนที่กรุงเทพมหานคร แล้วกลับมาพัฒนาบ้านเกิด จนกระทั่งได้ไปฝากตัวเป็นศิษย์หลวงพ่อบุชา กำเนิดวัดป่าวิเวกธรรมชาน์ รวมทั้งเกร็ดคำสอน และพระธรรมเทศนาของพระโพธิญาณเถร เรื่องการสร้างวัด

๙) พระโพธิมงคลโพธิสัตว์ กล่าวถึงการบำเพ็ญบารมีธรรมของพระโพธิสัตว์ เพื่อบรรลุโพธิญาณ

๑๐) ธรรมะจากต้นไม้ รวบรวมธรรมคำสอนของพระมงคลกิตติธาดาทั้งที่เป็นบทร้อยกรองและร้อยแก้ว ซึ่งได้เขียนติดตามต้นไม้ในวัด เพื่อเป็นคติธรรม ต่อมาสาธุศิษย์ ได้รวบรวมพิมพ์เพื่อแจกเป็นธรรมทาน

๑๑) ธรรมสาธยาย รวบรวมพระธรรมเทศนา ๓ เรื่อง คือ ช่างหล่อผู้ชาญฉลาด กาฝากและไถ่กรรมฐาน

๑๒) เกล็ดเพชร ในเม็ดทราย รวบรวมข้อคิดข้อธรรม ๕๔ คำสอน ของพระมงคลกิตติธาดา

๑๓) ธรรมะของหลวงพ่อบุชากับคำสอนของหลวงปู่ชา เป็นหนังสือที่รวบรวมข้อธรรมคำสอนของพระมงคลกิตติธาดา และพระโพธิญาณเถร

ตัวอย่าง คติธรรม คำสอน

อยากมาก ทุกข์มาก

อยากน้อย ทุกข์น้อย

หมดอยาก หมดทุกข์

ยิ่งยึด ยิ่งทุกข์

หยุดยึด ก็หยุดทุกข์

ค่าของคน

อยู่ที่การทำประโยชน์

ทำน้อย มีค่าน้อย

ทำมาก มีค่ามาก

ทำประโยชน์สูงสุด

ย่อมมีค่าสูงสุด

คิดผัดมันทุกข์

คิดถูกก็สบาย

ทุกกายหายไฉน

ทุกข์ใจหายยาก

ทำใจไม่ให้ทุกข์

อยู่ที่ไหนก็สบาย

ด้านสาธารณูปการ

นับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๕๕ ที่พระมงคลกิตติธาดา ได้กลับมาจำพรรษาที่วัดหนองขุน ท่านได้นำการปรับปรุงพัฒนาวัด และจัดตั้งสำนักเรียนสำหรับพระภิกษุและสามเณร ต่อมาได้พัฒนาหมู่บ้าน โดยเริ่มจากอบรมชาวบ้านเรื่องการไหว้พระสวดมนต์ การประพฤติปฏิบัติที่ถูกต้อง

ตามแนวทางของพระพุทธศาสนา การรักษาความสะอาดของร่างกาย และรักษาความสะอาดบ้านเรือน ที่อยู่อาศัยตลอดจนสุขอนามัยอื่นๆ

พ.ศ. ๒๕๐๐ ร่วมมือกันระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียน เป็นสามประสาน “บวร” เพื่อพัฒนาหมู่บ้าน เริ่มต้นด้วยการกำหนดแผนผังของหมู่บ้าน มีการตัดถนนภายในหมู่บ้านรวม ๕ สาย ทำให้การสัญจรไปมาสะดวกสบายขึ้น

พ.ศ. ๒๕๔๓ พระมงคลกิตติธาดา ได้ให้การอุปถัมภ์ การจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองขุ่น เพื่อรับภาระช่วยเหลือเด็กเล็กก่อนเกณฑ์ (ก่อนเข้าเรียนชั้นอนุบาล ๑) เป็นการแบ่งเบาภาระของมารดาที่ต้องไปทำงานทำให้ไม่มีเวลาเลี้ยงดูบุตรด้วยตนเอง

นอกจากนี้พระมงคลกิตติธาดา ได้ให้การสังเคราะห์ด้านวัตถุและปัจจัย ๔ แก่โรงเรียน โรงพยาบาล สถานข้าราชการ และบริจาคเพื่อสาธารณกุศล เป็นประจำทุกปี ดังนี้

- ๑) มอบเครื่องพิมพ์ดีดให้สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
- ๒) มอบเงินสมทบสร้างถนนคอนกรีตสายม่วงสามสิบ-กุงชัย ต่อจากเขตสุขาภิบาล
- ๓) มอบเงินสมทบสร้างศูนย์การคณะสงฆ์ภาค ๑๐ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
- ๔) บริจาคเตียงคนไข้ให้โรงพยาบาลม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
- ๕) มอบเงินสร้างห้องพักคนไข้ โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์
- ๖) มอบรถพยาบาลฉุกเฉินพร้อมอุปกรณ์ให้โรงพยาบาลม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
- ๗) มอบกระเบื้องปูพื้นหอประชุมที่ว่าการอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
- ๘) มอบเงินสมทบสร้างอาคารสถานีอนามัยหนองขุ่น อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี
- ๙) มอบเงินสมทบสร้างตึกสงฆ์อาพาธ โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี
- ๑๐) มอบเครื่องฝ้าติดตามการทำงานของหัวใจให้แก่โรงพยาบาลสรรพสิทธิประสงค์ อุบลราชธานี

๑๑) มอบเครื่องวัดความดันโลหิตชนิดอัตโนมัติให้แก่โรงพยาบาล ๕๐ พรรษามหาวิหารกรม อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

นอกจากนี้ในงานปฏิบัติธรรมประจำปีของวัดป่าวิเวก (ธรรมชาน์) ซึ่งเริ่มจากวันที่ ๓๐ ธันวาคม ถึงวันที่ ๔ มกราคม ของปีใหม่ ได้มีคณะพุทธศาสนิกชนมาอยู่ปฏิบัติธรรมจำนวนมากทุกปี และในวันที่ ๔ มกราคม ซึ่งเป็นวันคล้ายวันเกิดของพระมงคลกิตติธาดา ท่านได้มอบทุนการศึกษาแก่นักเรียน และสามาเณร ในเขตอำเภอม่วงสามสิบ แต่ละปี มากกว่า ๑๐๐ ทุน มอบเงินสงเคราะห์ผู้สูงอายุอำเภอม่วงสามสิบ มอบเงินให้ศูนย์เด็กเล็กก่อนเกณฑ์ และ โรงเรียนอนุบาลในเขตอำเภอม่วงสามสิบ มอบเงินทุนให้สถานีอนามัยและ ไล่ชีวิตโคกระบือ มอบให้เกษตรกรในเขตอำเภอม่วงสามสิบเป็นประจำทุกปี

สมณศักดิ์

พ.ศ. ๒๕๒๓ พระครูสัญญาบัตรชั้นเอก ที่พระครูศรีปัญญาคุณ

พ.ศ. ๒๕๓๐ พระราชาคณะเถลิงพระเกียรติที่พระมงคลกิตติธาดา

เกียรติคุณที่ได้รับ

พระมงคลกิตติธาดาได้รับการถวายด้วยรางวัลและเกียรติบัตรในฐานะพระสงฆ์ผู้ทำคุณประโยชน์
อนกอนันต์ แก่สังคมจากหลายหน่วยงาน เช่น

พ.ศ. ๒๕๓๖ โล่เกียรติคุณการปฏิบัติงานดีเด่น สาขาวัฒนธรรม จากมูลนิธิเวนินีลาโวรี เวนินี
ไทย

พ.ศ. ๒๕๔๑ เกียรติบัตรประกาศเกียรติคุณ ผู้ให้การสนับสนุนการศึกษาดีเด่นจากสำนักงานการ
ประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๔๒ เสาธรรมจาริก สาขาการแต่งหนังสือทางพระพุทธศาสนา จากศูนย์ส่งเสริม
พระพุทธศาสนาแห่งประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศเกียรติคุณ ในฐานะเป็นผู้กระทำความดี อุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อสังคมและ
ประเทศชาติ ระดับจังหวัด โครงการพัฒนาคุณธรรมตามพระราชดำริสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

พ.ศ. ๒๕๔๔ เกียรติบัตรผู้ทำคุณประโยชน์ให้กับการประถมศึกษาดีเด่นจากสำนักงานการ
ประถมศึกษาอำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

พ.ศ. ๒๕๔๗ ปริญญา มหาบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาเผยแผ่พระพุทธศาสนาจาก
มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และปริญญาคุณวุฒิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขาวัฒนธรรมศึกษา จาก
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

พระมงคลกิตติธาดา (อมร เขมจิตฺโต) ได้ทำคุณประโยชน์อย่างยิ่งต่อสังคมทั้งทางโลกและทาง
ธรรม ในทางโลกนั้น ท่านได้พัฒนาบ้านเกิด โดยเริ่มให้มีการประชุมความร่วมมือระหว่าง วัด บ้าน
โรงเรียน เพื่อพัฒนาชุมชนให้มีความก้าวหน้า ให้คนในชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีแล้วขยาย ไปสู่ชุมชนอื่นๆ
ท่านได้ให้การอุปถัมภ์บำรุงโรงเรียน โรงพยาบาล สถานีอนามัย สถานสงเคราะห์และให้การสงเคราะห์เด็ก
นักเรียน ผู้สูงอายุ เกษตรกร เป็นอาทิ ส่วนในทางธรรมนั้นท่านได้ดำเนินตามแบบอย่างของพระโพธิญาณ
เถร (ชา สุภทฺโท) ผู้เป็นครูอาจารย์ โดยเคร่งครัดในพระธรรมวินัยและให้การอบรมธรรมะเพื่อพัฒนาจิตใจ
และพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่ข้าราชการ พ่อค้า ประชาชน นักเรียน นักศึกษา ให้ลด ละ เลิกอบายมุข ประกอบ
สัมมาอาชีพ ยึดมั่นในศีลธรรมอันดีงาม ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้า และในฐานะศิษย์รุ่นอาวุโส ท่านได้นำพระภิกษุสามเณร ประพฤติปฏิบัติตามแบบอย่างปฏิบัติปาติลา
จารวัตรของครู อาจารย์ นำพระธรรมคำสอนออกเผยแผ่อย่างกว้างขวาง นอกจากนั้นยังให้การสงเคราะห์แก่

ศิษย์รุ่นหลังและสำนักสาขาของวัดหนองป่าพงด้วยดีเสมอมา ด้วยวัตรปฏิบัติที่งดงามดังกล่าว จึงขอเชิญ
เกียรติให้พระมงคลกิตติธาดา (อมร เขมจิตฺโต) เป็น “ปราชญ์” เมืองอุบลราชธานี

บรรณานุกรม

เขมจิตฺตฤทธิคุณ ปาดงพงธรรม. มปท, ๒๕๔๑

เพชรน้อย เล็กนาวา พิธีถวายปริญญาภิกขิตติมศักดิ์ พระมงคลกิตติธาดา (อมร เขมจิตฺโต). อุบลราชธานี:
วิทยาการพิมพ์, ๒๕๔๘.

มงคลกิตติธาดา, พระ ๗๒ ปีที่ผ่าน. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซทการพิมพ์, ๒๕๔๖.

_____ ประวัตินบ้าน และโรงเรียนบ้านหนองขุ่น. อุบลราชธานี: วิทยาออฟเซทการพิมพ์, ๒๕๔๔

_____ พระโพธิมงคลโพธิสัตว์. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด, ๒๕๔๘

_____ หนึ่งเดือนป่าพง (ตอน ๑ -๒). กรุงเทพฯ: เพ็องฟ้า, ๒๕๔๘.

สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี